

10. **E**n den som bester all mag
 ten ut sin hand, Han kan ej någon slä-
 fare lida: Gaff dem en tid kan hända
 allt godt, som hända kan, Ed mästare
 de på siffone tåga: Jär det var blul sig
 i nader och i stan nister bort, Ed blie
 des högmöd mindre, som för bar wa-
 rit siort, Ett andra för des orsak lät
 givda.

10. Men att på mina gamla dagar,
När hunden tröttna vill, Att ej ha
bröd, ej ha försvar Och gåcka en dertill.

lag duffat att n. En lag så wäl som
andra en gång kall blifwa fri. Galt
tiden mig lång hat mannd' wara.

Rättne af mina blomnings-dar; ic.

Erredt uti Berlingste Bottradesies

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

Den Första:

J tyfthet vill jag klaga, den sorgen
som jag har. Jag märker att mitt hjerta
är så blygt. Jag är som ett blomster
det ensamhet är. Bland tärne och ti-
skel upprunnit. Jag tänkte att i världen
det ej så skulle gå; Men nu har jag
det funnit att lyckan svelat så, att glä-
djen den hafwer försvunnit.

2. Ett får ibland utfrar det må jag
klaga. Som icke kan få sietider
försvaret; Men händerar vi öfven så
klagen viller få. Samt finner sig
beständigt att fara; Men himmelen
derre jag klaga vill min nöd. Han blif-
wer mitt tron ut lif och i död, hwart
jag uti världen skall vara.

3. Jag är nu på minnen ifrån Za-
der och Mor. Uppå en främmande ort
till ett blifva; Men mitt hjerta vill
när att min glädje ej är stor, En må

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

Den Tredje.

1850a uoq amunoz mte : vavunh ma
deu om vol dactat. 1711 vavunh m
m aduylhig is av hae : vavunh m
adunh is vum dactat. 1711 vavunh m
vavunh vavunh mte : vavunh m

2. Hvar Söndag får jag mig så
grann. Och from i kyrkan går, Der
står vid dörren man vid man, min
Sälsman der ej står.

3. En ser på den och en på den,
Da min ser icke en; En annan fingo
tio män, och jag får icke en.

4. De andra har då mer båd' wett
Och fromhet och behag; Men är mitt
ansigte så ledt, Och hwad för ondt gör
jag.

5. Jag tycker att jag är så god,
Så stilig wid mitt Spindräcks-hjul, Och
när jag nyss för Speglen stod, Jag syn-
tes ej så ful.

6. Men wore jag en skönhet dock,
Jag fatt ej här å spann. Jag fatt ibland
en Friarsflock, Den bästa blef min man.